

Vec C-312/04

Komisia Európskych spoločenstiev proti Holandskému kráľovstvu

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Vlastné zdroje Spoločenstiev —
Nevybavené karnety TIR — Postupy smerujúce k vyberaniu ciel pri vstupe —
Nedodržanie — Neprevedenie zodpovedajúcich príslušných vlastných zdrojov
a nezaplatenie úrokov z omeškania“

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 5. októbra 2006 I - 9927

Abstrakt rozsudku

1. *Žaloba o nesplnenie povinnosti — Povinnosť členských štátov — Vlastné zdroje Európskych spoločenstiev*
(Nariadenie Rady č. 1552/89, článok 3)

2. *Voľný pohyb tovaru — Tranzit Spoločenstva — Preprava vykonaná na podklade karnetov TIR*
(Nariadenie Rady č. 719/91, článok 10 ods. 3; nariadenie Komisie č. 1593/91, článok 2 ods. 2)
3. *Vlastné zdroje Európskych spoločenstiev — Zistenie a poskytnutie členskými štátmi*
(Nariadenie Rady č. 1552/89, články 2 a 6)

1. Článok 3 nariadenia č. 1552/89, ktoré sa týka uplatňovania rozhodnutia 88/376 o vlastných zdrojoch Európskych spoločenstiev týkajúceho sa povinnosti členských štátov uchovávať sprievodné doklady týkajúce sa zistenia nároku na vlastné zdroje, nestanovuje premlčaciu lehotu na uhradenie vlastných zdrojov, ale stanovuje len povinnosť členských štátov uchovávať tieto sprievodné doklady počas minimálnej stanovenej doby. Použitie slova „najmenej“ vo vzťahu k lehote na uchovávanie podporuje skutočnosť, že úmyslom zákonodarcu Spoločenstva nebolo zaviesť premlčaciu lehotu.
2. Z článku 10 ods. 2 nariadenia č. 719/91 o používaní karnetov TIR a karnetov ATA ako tranzitných dokumentov v Spoločenstve [*neoficiálny preklad*], v spojení s článkom 2 ods. 1 nariadenia č. 1593/91, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 719/91, a s článkom 11 ods. 2 colného dohovoru o medzinárodnej preprave tovaru na podklade karnetov TIR, vyplýva, že k žiadosti o zaplatenie colných dlhov vzniknutých v dôsledku nezrovnalostí, ku ktorým došlo pri takej preprave, musí dôjsť v prípade neuvolnenia karnetu TIR v zásade najneskôr do troch rokov od dátumu jeho prijatia, pričom táto lehota sa predlžuje na štyri roky v prípade uvoľnenia získaného podvodne. Podľa článku 10 ods. 3 nariadenia č. 719/91 a článku 2 ods. 2 nariadenia č. 1593/91 sa tieto lehoty uplatnia tak vo vzťahu k držiteľovi, ako aj vo vzťahu k záručnému združeniu.

Žaloba o nesplnenie povinnosti podaná po uplynutí tejto lehoty je teda prípustná.

(pozri bod 32)

Kedže však cieľom článku 2 ods. 1 nariadenia č. 1593/91 je zabezpečiť

jednotné a dôsledné uplatňovanie ustanovení v oblasti vyberania colného dlhu v záujme rýchleho a efektívneho poskytnutia vlastných zdrojov Spoločenstiev, príslušné orgány musia držiteľovi karnetu TIR alebo záručnému združeniu oznámiť priestupok alebo nezrovnalosť čo najrýchlejšie, t. j. akonáhle colné orgány zistia tento priestupok alebo nezrovnalosť, teda prípadne dlho pred uplynutím maximálnych lehôt jedného roka a v prípade podvodu dvoch rokov, ktoré sú uvedené v článku 11 ods. 1 dohovoru TIR. Z rovnakých dôvodov musí byť žiadosť o zaplatenie v zmysle článku 11 ods. 2 toho istého dohovoru zaslaná akonáhle tak colné orgány môžu urobiť, teda prípadne pred uplynutím lehoty dvoch rokov od oznámenia o priestupku alebo nezrovnalosti dotknutým osobám.

a príslušné správne orgány môžu vypočítať výšku nároku pri dodržaní všetkých ustanovení Spoločenstva uplatniteľných na danú oblasť, teda v prejednávanej veci nariadenia č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, nariadenia č. 719/91 o používaní karnetov TIR a karnetov ATA ako tranzitných dokumentov v Spoločenstve [*neoficiálny preklad*], a nariadenia č. 1593/91, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 719/91, ako aj colného dohovoru o medzinárodnej preprave tovaru na podklade karnetov TIR. Žiadosť o zaplatenie podľa článku 11 ods. 2 dohovoru TIR je teda potrebné považovať za upovedomenie v zmysle článku 2 nariadenia č. 1552/89.

(pozri body 52 — 55)

3. Podľa článku 2 ods. 1 nariadenia č. 1552/89, ktoré sa týka uplatňovania rozhodnutia 88/376 o vlastných zdrojoch Európskych spoločenstiev, je nárok Spoločenstiev na vlastné zdroje zistený „akonáhle“ príslušný orgán členského štátu upovedomil dlžníka o sume, ktorú je povinný uhradiť, a toto upovedomenie sa vykoná akonáhle je dlžník známy

Navyše podľa článku 6 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia č. 1552/89 sú členské štáty povinné zapísať nároky „zistené v súlade s článkom 2“ [*neoficiálny preklad*] toho istého nariadenia najneskôr v prvý pracovný deň po 19. dni druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bol nárok zistený, a to buď na účet A, alebo za určitých podmienok na účet B.

V dôsledku toho sú členské štáty povinné zistiť nárok Spoločenstiev na vlastné zdroje, akonáhle sú ich colné orgány schopné vypočítať výšku nároku vyplývajúceho z colného dlhu a určiť

dlžníka, a teda zapísať tieto nároky na účty v súlade s článkom 6 nariadenia č. 1552/89.

(pozri body 58, 60, 61)